

TERMS OF SUBSCRIPTION	
	R. C.
In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for India	
Ceylon Rs. 1 for India	
and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
The column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY.

"Ipsi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம் . ரூ.ச	
அடம் க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	2-00
அடம்-ம. க-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்.....	3-00
தபாஸ்கிலவு { இலங்கைக்கு.....	1-00
{ இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படில் வரி க-க்கு	10
கரல் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	300
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்கரல் கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒருசலத்துக்கு.....	9-00

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY SEPTEMBER 10TH. 1892

NO. 36

NOTICE.

CHURCH OF OUR LADY OF THE ROSARY AT OODUVILLE.

The Novenas in the church will begin on the 23rd Inst. and close on the 2nd of October next.

For the celebration of these Novenas apply to the Revd. Fr. Louis Poologasingam.

MEDICAL BOOKS FOR SALE.

Homoeopathic and Electro-Homoeopathic guides in Tamil, translated from the writings of Rev. Aug. MULLER S. J.

Apply to Mr. B. M. Lopiah,

Cathedral Street,
Jaffna.

Price Cts. 50, Postage Cts. 2.

MADHU CHURCH.

The festivals at this Church will begin as usual on the First Sunday of May, and close with the Feast of Our Lady of the Holy Rosary, on October 1st. Every Saturday night a Novena will be celebrated at the Sanctuary, and every Sunday after Mass, or in the evening, the Statue of Our Blessed Lady will be carried in procession round the Church.

Persons wishing to take part in those Novenas, or desirous to have special festival celebrated in their name, are requested kindly to communicate directly with the undersigned.

C. MASSIET O.M.I.

Administrator of Madhu
Vavunia

WONDER

NEW Writing Case of German Silver calculated to be of immense service.

This case of writing materials has been recently imported here from England. It has been very nicely got up and serves a variety of useful purposes. This extremely round and narrow case with its chief components, Pen, Pencil, Rubber, Stamping and Pad, is so beautifully struck that one cannot refrain from the temptation of offering thousands of one's best thanks to the inventor. It is curious as a masterpiece of art. Every one should have one or two of these nicely got up dainties for life. In fact, nothing more is required than a piece of paper to one in possession of it. It is very pleasant to say "give a little stress upon one end of it with your finger, you will see all it contains on the other." No more indulgences to great many words. The use will justify all. We can say about it to Students, Pleaders, Teachers, Mukhtars, Doctors, Clerks and other worthies that it is very dearly welcomed now-a-days. Price Rs. 3 per case. Dozen Rs. 30.

Name and address must be written legibly on a separate paper for the Rubbing Stamp it will contain.

Apply to P. LEZARS & Co.

Mirzapur Street,
Calcutta

Telegraphic Summary

The Queen and Mr. Labouchere.

London, August 31st.—Truth publishes further letters that have passed between Mr. Gladstone and Mr. Labouchere, in which the latter admits the chivalry of Mr. Gladstone in assuming the responsibility of his exclusion from the Ministry, and maintains that he knows it was all due to the Queen; and he also states that the Queen wrote to Lord Rosebery urging him to accept the post of Foreign Minister.

Accident to Mr. Gladstone.

London, September 1st.—Mr. Gladstone was yesterday charged by a heifer in Haverdon Park and knocked down. The Premier escaped without hurt, though he was severely shaken. He was compelled to take refuge behind a tree from the attacks of the animal which was eventually shot.

M. Vambéry on the Russians.

A letter from M. Vambéry has appeared in which he takes a grave view of the Pamir question, and says that China and Afghanistan are powerless to stop Russian advance, and that the time for British forbearance is past. If words be unavailing, then deeds must follow.

Female Suffrage adopted in New Zealand.

Wellington, August 31st.—The New Zealand House of Representatives has adopted the Female Suffrage Bill.

A Naval Court-Martial the Result of the Manoeuvres.

London, September 3rd.—A court-martial held at Portsmouth has found Captain Hulton and Lieutenant Wroughton guilty of endangering the safety of H. M. S. "Forth" during the late naval manoeuvres, but through no negligence of their duties. They have accordingly been reprimanded only.

Failure of the London and General Bank.

London, September 2nd.—The London and General Bank has suspended payment. The capital paid up amounts to eight hundred thousand pounds.

The Cholera in Europe and America.

London, August 31st.—The outbreak of cholera in Great Britain and on the Continent absorbs public attention. Two cases have occurred in the City Road, London, and four in Liverpool. The epidemic appears daily in fresh places on the Continent. Three cases are reported from Dover this morning.

London, September 1st.—Advices from Hamburg state that a most ghastly confusion exists there in grappling with the cholera. The doctors and the nurses are quite inadequate, and the corridors of the hospitals are blocked with corpses and packages of patient's clothing. Four hundred corpses are lying unburied in one shed.

London, September 3rd.—A woman has died from cholera at a village near Macclesfield. This is the first unimported case that has taken place in Great Britain.

New York, September 1st.—President Harrison has issued a decree, imposing twenty days' quarantine, and longer if necessary at all ports of the United States on vessels carrying immigrants. The practical effect of this will be to entirely stop immigration. The fear of cholera reaching the United States has caused a regular panic on the New York stock market.

Cholera is decreasing in Persia and Russia, but is spreading in Germany. Forty-two choleraic deaths took place in Paris yesterday. Several Hamburg liners have arrived at New York with cholera cases on board and deaths from cholera having taken place on passage.

A Native Official on Indian Loyalty.

London, September 3rd.—Mehdi Hassan, the Home Secretary to His Highness the Nizam's Government, has written a long letter to the Times, in which he refutes Mr. Haume's contention that India is a heap of loose dynamite, and shows that the ryots were never more prosperous than at present. He testifies to the loyalty of the Native States and Princes, which, he says, must stand or fall with the British Rule. He then denies the assertion that there is discontent and poverty in the Hyderabad State, and adds that the National Congress agitators are principally those who have been educated beyond their station in life, and concludes by stating that it would only be possible to weaken confidence in the present strong civil and military administration of India by reducing its strength or submitting it to the incompetent control of the National Congress.

The Australian Colonies to Coin Silver.

London, September 5th.—The Treasury has declared its willingness to allow New South Wales and Victoria to coin silver, the Treasury receiving the profits, but recouping the colonies for the loss on gold. The Treasury invites concerted action by the Australian colonies.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO-MORROW

AT THE CATHEDRAL.

Mass 5. 15. A. M.
7. 30. A. M.
Benediction 5. 15. P. M.

AT ST. MARY OF REFUGE.

Mass 6. 30. A. M.
8. 30. A. M.
Benediction 6. 00. P. M.

Local &c.

Our Lady of Refuge.—Thursday last was the feast of the Nativity of the Blessed Virgin. It was celebrated at the church of Our Lady of Refuge with the wonted fervour and solemnity. The church and the parish-house required special attention this year. The front wall and facade of the sacred edifice having come to the ground during the last rainy season, they had to be replaced on the occasion of the feast by scaffolding work, which was covered with cloth and supplemented on the last day with a nice paudal. The old presbytery having been pulled down lately, to make room for a new one, and this latter having not yet risen above the foundations, a neat little bungalow was put up for the time to accommodate the parish-priest. The devotions and services of the different nights during the novena were as solemn as in previous years and as largely attended. On the night of the 7th Inst., the eve of the feast, Solemn Vespers were sung by the Very Rev. Fr. Vicar General assisted by Deacon and Subdeacon in cope, the whole clergy joined in the sacred chant, and a vast concourse of the Faithful were present. At half-past six next morning High Mass was celebrated, at which the Rev. Fr. A. St. Geneys was the officiating priest, assisted by the Rev. Fr. Fendenheim and Bro. Anthony. Both at this Mass and at the low Masses a goodly number approached the Holy Table. The festival was brought to a close in the evening with Solemn Vespers, Procession and Benediction, at all of which the Very Rev. Fr. Vicar General officiated.

Homeopathic and Electro-homeopathic Guides. We have seen a hand-book of medicine with this title, being a translation from the writings of the Rev. Fr. Aug. Muller, S. J. It is printed at the Achuvally Yantra Office and looks neat and handy. The Tamil is simple and clear all through. With regard to the medical system itself, all we need say is that it has secured very wide sympathy of late years. It prescribes remedies for every kind of ailment and offers to cure even diseases that have been hitherto considered incurable. One very notable feature about these remedies is that they can be used under no circumstances do harm. They are besides extremely cheap, and within the reach of the poorest classes. It may be well to mention here that among the institutions in which the medical system under notice is exclusively followed is the Leper hospital at Mangalore, in South India, managed by the well-known Jesuit missionary, the Rev. Fr. Muller, above named. Those who wish to provide themselves with copies of the Guides may apply to Mr. B. M. Lopiah, Cathedral Street, Jaffna. Price per copy, Cts. 50.

Administration Reports.—We have to acknowledge with thanks the receipt from the Hon'ble the Colonial Secretary, of the following Administration Reports for 1891:—North-Western Province by Mr. Allison Bailey; Province of Uva by Mr. E. O. Fisher; Southern Province by Mr. F. E. Elliott; Central Province by the Hon. P. A. Templer; Western Province by the Hon. A. R. Dawson; Province of Sabaragamuwa by Mr. H. Wace; Public Works by Mr. R. K. Mac Bride; A Statement showing the classification of expenditure on the Haputale Railway Extension up to 30th June 1892 by Mr. F. J. Waring, Chief Resident Engineer; A Statement of the damages caused by

Floods in 1891 in the villages of the Kelani and neighbouring rivers; and a Statement of the Revenue received and the Expenditure incurred in the different Provinces by the several Government Agents and their Assistants during the year 1891.

The Jaffna Railway.—A correspondent writes:—I hear from a trustworthy source that Mr. Waring the Chief Railway Engineer, is expected on the 20th Inst. at Madawatchi where the Government Agent is to meet him. Mr. Waring will probably be in Jaffna on the 25th Inst. The object of his visit is to make an inspection of the country through which the proposed railway is to pass. I am also informed that the survey of the line is to be commenced at both ends—Jaffna and Kurunegalla—and that the Government Agent has been asked to afford the surveyors every assistance in his power to enable them to get through the work in the shortest time possible.

Mr. Alwis. the Acting Police Magistrate of Jaffna left this on the 7th Inst. for Mullaitivu where he has been specially commissioned to try a case.

Attygalle has started on a tour of inspection through the Mullaitivu and Avuvya districts.

Incendiarism.—At Moor street on Saturday last a house was set fire to and burnt. The inmates got away in time. The act was done with cool deliberation. The rope attached to the well-sweep in the compound was removed, in order to prevent any water being drawn to extinguish the flames. The entrance of outsiders who might be anxious to put out the fire was also prevented by a bundle of the thorny branches of the jobaba being tied over against the front door.—Cor.

Thieves at large.—The Rev. Mr. Trimmer of the Wesleyan Mission has been robbed of Rs. 200. The Police Inspector is trying to ferret out the thief or thieves.—Cor.

Reckless driving.—As the result of furious or careless driving, a boy was run over by a carriage the other day and he is now lying at the Nayanmarkadu hospital with a broken leg.—Cor.

Suicide.—About 15 miles from Point Pedro on the Coast Road to Mullaitivu a person was found hanging from a tree in so advanced a stage of decomposition that identification was impossible. Mr. Casie Chetty held an inquest on Wednesday last and the opinion formed was that the person committed suicide.—Cor.

Mathematical Prize Examination 1892.—This examination was conducted by Mr. B. Horsburg, the Office Assistant to the Government Agent, Jaffna. Fifteen candidates presented themselves. A. L. De Silva of the Royal College who obtained 750 marks has won the prize.

Trincomalee news.—A correspondent writes to a Colombo contemporary as follows:—

Church Matters.—Our parish priest, Rev. Father J. Collin, returned from his pilgrimage to the sanctuary at Madhu, on the 27th instant. His assistant, Rev. Father Boury, was unfortunately laid up with fever during the absence of Father Collin and great anxiety was felt by the people about his illness which, thank God, is rapidly losing its hold on the young missionary since the return of his superior. The work in connection with the church building is slowly progressing, and what is now being done may be said to be the last touches which will be complete in a fortnight when we expect our former parish priest, the Rev. Father Massiet, to be in our midst in order to witness the ceremony of opening the building for divine worship.

Our English and Tamil schools which closed for the midsummer holidays re-open on the 2nd proximo.

On the 9th Ultimo, the very day seven years ago, the Bishop of Jaffna established the League of the Holy Cross in Trincomalee, the members of this institution numbering 33 met together in the hall of the League and celebrated the anniversary by a number of varied yet harmless entertainments such as tea-feat, dance, songs and speeches. Brother Joseph Chapman of the R. N. Yard, had the rare honor of being called out on this occasion as the first of the group that made the pledge before Dr. Melian seven years ago to be decorated with the gold cross and the decoration was pinned to his breast by the acting President amidst deafening applause.

கோயில் தினம்.
புரட்டாசி ௧௧-வருயிறுக்கிழமை
ஆசனக்கோயிலில்
கூ-ம் பூசை காலே நவ மணிக்கு
௨-ம் " எடு " "
ஆசீர்வாதம் " நவ " "
அடைக்கலமாதா கோயிலில்
க-ம் பூசை " கூடு " "
௨-ம் " அடு " "
ஆசீர்வாதம் " கூ " "

உடுவிலிருக்கும் செபமாலே
மாதாவின் கோயில்.
இந்தக் கோயிலிலே வேளாண்
இந்தப் புரட்டாசி மாதம் ௨௩-ந்
தவங்கி வருகிற ஐப்பசி ௨-ந்
புயம்.
வேளாண் கொண்டாடப்பிரிய
முள்ளவர்கள் வணக்கத்துக்குரிய க
ட்டளைக்குருவாயிருக்கிற ஹிஸ்பு
லோக்சிங்க சுவாமியாரவர்களிடம்சே
ட்டுக்கொள்ளலாம்.

நவீனவைத்தியபுத்தகம்.
இந்தியாவெங்கும் மிகப் பிரபல
மான, பேசுசபைக்குருக்களிலொரு
வராகிய வண. அரு. முல்லர்சுவா
மியார்செய்த மருந்துபுத்தகம் தமிழ்
லிலே "சுகுணக, மின்சாரச்சுகுணக
மருந்துகளின் கைத்துணை" யென்
னும் பெயருடன், மொழிபெயர்க்கப்
பட்டிருக்கின்றது.
வேண்டியவர்கள் யாழ்ப்பாணம்
பெரியமாதாவின் கோவிலடியிலிருக்
கும் ம.நீ. வ. ம. லோப்பையாவி
டம்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
விலை, சதம் 50. தபாற்செலவு
சதம் 2.

மருதமடுக்கிருப்பதித்
திருவிழா.
வழமைப் பிரகார இந்திருப்பதி
யிலே வைகாசி மாதத்தில் வரும் மு
தல் ஞாயிற்றுக்கிழமை யிலே தொட
ங்கி ஐப்பசி ௨-ந் வருகு செப
மாலே மாதாவின் திருநாளிலே முடி
பாகும். ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையி
ரவிலும் வேளாண் நடத்தி ஒவ்வொ
ரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் அல்
லது சாயந்தரத்திலே தேவதாயரி
ன் திருச்சுருபம் கோயில் வீதிக்கொ
ண்டு சிறப்பும்.
இந்த வேளாண்களிலே சேர விரு
ம்புவோர் அல்லது தங்களுடைய நா
மத்திலே விசேஷ திருவிழா நடத்
த் விரும்புவோர் தாமதமின்றி நேரே
நமக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளவே
ண்டியது.
இங்ஙனம்
சீ. மாகியர் O. M.
திருப்பதித்தலைவர்

யாழ்ப்பாணக்
கத்தோலிக்கப்
பாதுகாவலன்
௧௮௯௨-ம் (ஹி) புரட்டாசி மீ ௧௦-ந்
சனிக்கிழமை

வட்டியும் கடுவட்டியும்.
சிலநாட்களின் முன்னே அயர்லா
ந்து தேசத்தின் நீதித்தலத்தின் மு
ன்னே ஒருவழக்கு வந்தது. அதா
வது ஒருவன் வேறொருவனிடத்தி
லே தாறுக்கி அடிபதி வீதம் வட்
டிபேசி உடன்படிக்கை செய்திருந்
தும் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளாமையி
னாலே கோட்டுக்குப் போகவேண்ட
ியதாயிற்று. நீதிபதி காரியங்களை
யல்லாம் விசாரணைசெய்தபின் தாற்
றுக்கறுபது வீதம் வட்டி கேட்பதும்
வாங்குவதும் நீதிபதியின்மேலும் அ
றுபதுக்குப்பதல் ஐந்துமாதத்தி
ருக்கொடுக்கலாமென்று தீர்வைகொடுத்
தனர்.

மேலும் அநீதிபதியானவர் தீர்
வை கொடுக்கும்போது "கடன்வா
ருகிறவன் தன்னுடைய மனச்சுயா

தினத்துடன் கடன்வாங்குவதில்லை.
தனக்குள்ள மிகுந்த முட்டினைதே
ன் சுயாதீனத்தைக் கடன்கொடுப்ப
வனுக்குக்கட்டிக்கொடுக்கிறான்" என
றுசொன்னார். ஒருவன் தன்னுடைய
ய முட்டினைவே சுயாதீனத்தை யிழ
ந்து விடுகிறானென்று நீதிபதி சொல்
லிவது சரியான நியாயமேயாம்.
தாறுக்கறுபது வீதம் வாங்குவ
து நீதியின்மேன்று சொல்லுதற்கிட
மில்லை; ஏனெனில் அவன் தன்னு
டைய விரும்பத்தோடு பொருத்தம்
பண்ணிக்கொண்டானே; ஆகையால்
அது நீதியின்மாதா மாட்டாதென்று
சிலர் சொல்லக்கூடும். இது லரிய
வேண்டியதாயினாலும், பலர் சம்ம
தித்து பொருத்தம் செய்து கொண்
டாலும் அதிலேயும் நீதியின்முண்
டாகும். உதவரது ஒரு பொருளை
விற்கும்போது அதைக்கொள்ளுகிற
வர்கள் விரும்பத்தோடு வாங்கினா
வதும் அது விற்போனுடைய மன
ச்சாட்சிக்கு விரோதமாகின்றது. அ
தனை மனச்சாட்சி விரோதமென்று
சொல்லலாம். இவ்வாறு சிலர் பொ
ருத்தத்திலே யுடன்பட்டுக் கொண்
டகாலத்தும் அவர்கள் நஷ்டமடை
வதுமுண்டு. அப்படி நஷ்டமடை
யும்போது பொருத்தனை நீதியின்மா
ன் பொருத்தனையாகின்றது.
கைமாற்று அல்லது கடனாவதி
யா தென்பதைச் சுகுமறிவார்கள்.
இவ்வகைக் கடனிலேயுண்டாகவேண்ட
ியுண்டி. ஒன்று கட்டுப்பெற்ற பொ
ருளுக்கு யாதசேதமுமின்றி மறுப
டியந்தப்படியே கொடுத்துவிடல்;
மற்றது கடனாகப் பெற்றபொருள்
அழிந்துபோக அதற்குப்பதிலாகவே
ய அல்லவாகப் பொருள் கொடுக்க
லாம். ஒரு உதாரணத்தினாலே யித
னைவிளக்குவோம்; ஒருவரிடத்திலே
ஒரு குதிரையை அல்லது ஒருவண்
டியை இரவலாக வாங்கினால் அதனை
ப்பாவித்த பின்னர் வாங்கியபோதி
ருந்த நிலைப்பாட்டியே யாது பழுது
மின்றி மறுபடியும் கொடுத்துவிட
லாம். ஆனால், சாப்பாட்டுக்குதவும்
பதார்த்தங்கள் எண்ணெய், விரகு
இவைபோலுஞ் சாமான்களை இரவ
லாகப்பெற்றால் இவைகளை யழியாம
ல்பாவித்தல்கூடாது. இவைஅழிந்து
போகும் பொருட்களாதலால் பெ
ற்ற பொருட்களையே மறுபடியும்
கொடுத்தல் கூடாது. ஆகையால்
பெற்ற இனத்தின் பொருளிலேபெ
ற்ற அளவு வாங்கிக் கொடுக்கலாம்.
இவ்வாறே பணத்தை யொருவன்
பெற்றால் அத்தப்பணமானது பாவ
னையினாலே யழிந்துபோகின்றது. அ
ழியாமல் அதனைப் பாவித்தல்கூடா
து. ஆகையால் அர்ச். தோமஸ்
சொல்லுகிறபடி பாவனையாலே அழி
ந்துபோகும் பொருளுக்கு வட்டிகே
ட்டலே கடுவட்டியாகும். உலகவ
ழக்கிலே தாறுக்கி கூ-௭௦-௮௦-
வாங்குவது கடுவட்டியென்றும் ௫-
௬-௭ வாங்குவது நீதியான வட்டி
யென்று சொல்வார்கள். நாம்மே
லே காட்டிய பிரமாணத்தின்படி
௬-௭௦-௮௦ வாங்குவது மாத்திரமல்
௫-௬-௭ வாங்குவது கடுவட்டி
யெய்யாம். கடுவட்டி வாங்கப்பா
தென்று திருச்சபை அன்றும் இன்
தும் என்றும் கற்பிக்கின்றது. ௭௨-௫-
ம் (ஹி) நைஸ்கரிக் கூடியதிருச்சபைத்
திருச்சங்கமும், ௭௮-௭-ம் (ஹி) கூடி
யதிருச்சங்கமும், ௧௮௬௬-ம், ௧௮௭௬-
ம், ௧௮௮௬ ம வருஷங்களிலே கூடி
யலத்தமேன்றிருச்சங்கங்களும், ௧௮௮௬-
ம் ௧௮௮௭-ம் (ஹி) நகரிலே லய
னல் நகரிலேகூடியதிருச்சங்கங்களும்
௧௮௮௭-ம் (ஹி) வியன்னாவிலே ௧௮௮௭-
யதிருச்சங்கமும், கடுவட்டியைக் கண்
டித்து விலக்கியிருக்கின்றது. திரு
ச்சங்கங்களின் மாதத்திரமன்றி கருகூ-௬-
ம் (ஹி) ௫-ம் பத்தாநது பாப்பரசரும்,
௧௮௮௭-ம் (ஹி) சிஸ்துஸ் பாப்பரச
ரும், ௧௮௮௭-ம் (ஹி) ௧௮-ம் பெனெ
டும் பாப்பரசரும், கடைசியாகத் த
ற்காலம் நம்மையாளுகின்ற ௧௮௮௭-ம் சி

ங்கராய் பாப்பரசரும் தம்முடைய
திருச்சபை மகா நிருபங்களினாலே க
ண்டித்து விலக்கியிருக்கின்றார்கள்.
ஒருவனுக்குப் பணவுதவி செய்வ
தினாலே அவன் அதைக்கொண்டொ
யும்பெறுகின்றான். அப்பணங்கொடு
க்கப்படாவிடில் அது ஈடாதுதானே
என்றுகருவிட்டவாறு குவோரியாய்
சொல்வார்கள். ஆனால் மனச்சாட்சிப்
படி ஒருவனுக்குச்செய்த உதவிகளாகப்
பிரதிபணமெய்தல் நீதியாயிருக்க
மாட்டாது. ஏனெனில் பணம்பணத்
தைப் பிரிப்பிக்கமாட்டாது. பண
மானது தொழில் வியாபார கொடுக்க
ல் வாங்குதற்கு மத்தியான ஒரு
பொருளன்றி அது தன்மட்டிலே ப
லனிக்கொடுக்கக் கூடியதன்று. கட
னைவாங்கின ஒருவன் தான்வாங்கின
பணத்தினாலே ஆதாயம்பெற்றுள்ள
ன்றால் அந்த ஆதாயமானது பண
த்திலிருந்தல் அவனுடைய முய
ற்சியிலிருந்தே வந்தது. இந்த ஆ
தாயத்திலே தனக்கும் பங்கென்று
புணங்கொடுத்தவன் நியாயஞ்சொல்
வானால் பணங் கடன்பட்டவன்
வியாபாரத்திலே நடப்பட்டுள்ளன
ன்று வைத்துக்கொண்டு நியாயஞ்
சொல்லுகில் பணங்கொடுத்தவன்
நட்டத்திலேயும் பங்குபொறுக்கவே
ண்டிமே. இவ்விருவகையிலேயும்
நியாயஞ் சரிப்படமாட்டாது. பண
ங்கொடுத்தவன் தான் கொடுத்தமு
தலுக்கு மாத்திரமே புரியவன். அ
தற்கு மேலாகத் தரும்படியேகேட்டல்
ஒன்றுக்கொடாதிருக்க தரும்படி கே
ட்டதற்குச் சமனம். ஆகையால்,
உதவிசெய்யவேண்டு கொடுத்தபண
த்துக்கு வட்டிகேட்டது நீதியன்றெ
ன்று வேதபாரகம் ஸர் எழுதியி
ருக்கின்றார்கள்
ஆகையால், எல்லாவகை வட்டியு
ங்கடுவட்டியென்று தான் நாம் தீர்
மானிப்போமோ வெனில் அப்படி
யன்று. நியாயமான வட்டிகேட்ட
தற்கு மூன்றுவகை நியாயமுண்
டென்று வேதபாரகர் கூறுகின்ற
னர்.
ஒன்று, ஒருவன் பணங்கடன்
கொடுப்பதினாலே அவன் அப்போ
து அதனாலே தான்பெறக்கூடியதா
யிருக்கும் ஆதாயத்தை யிழந்துவிட
க்கூடும்.
மற்றது ஒருவன் பணங்கொடுப்
பதினாலே இனிமேல் அதைக்கொண்
டு பெறக்கூடியதாயிருக்கு மாதா
யத்தை யிழந்து விடக்கூடும்.
மூன்றாவதாக ஒருவன் பணங்க
டன் கொடுத்துவைத்துவிடவே அவ
ன்தன்முதல் நட்டப்படுமோ அழி
யுமோ என்ற மனவாத்திரத்தாலே
கவலை தொந்தரவுகளுக்குள்ளாவான்
இதவிஷயத்திலே யின்னும் மனு
ஒருநடைய முற்கால நிலையையுந் தற்
கால நிலையையுந் சீர்தூக்கிப்பார்க்க
வும்வேண்டியது.
முற்காலத்திலுள்ளமனுஷர்பணத்
தைப் பெட்டியிலே பூட்டியும் நிலத்
திலே தாழ்த்தும் வைப்பார்கள். அ
ப்படியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ப
ணத்தினாலே சொந்தக்காரருக்கு ஒரு
ஆதாயமும்வருவதில்லை. அதனால அப்
பணத்தைப் பிரிக்குக் கொடுக்கும்
போது அதில் அப்பணம் சேதப்ப
டாத வகை மாத்திரம் பார்க்கவேண்
டியிருந்தது.
இக்காலத்திலே வெனில் பணமா
னது சேமித்து வைக்கப்படுவதில்லை.
யாதொரு சிறுநஷ்டமாவதில்லாத
பிரிந்துகொடுத்துவைத்தவாயில்லை.
இக்காலத்திலே பணமுண்டானால்
வியாபாரம் செய்யலாம்; வர்த்தகம்
நடத்தலாம்; தோட்டந்தரவுகளி
லே பலபயிருண்டாக்கலாம்; கொ
ம்பளிகள் வங்கிகளுக்குக் கொடுத்து
லாபம்பெறலாம். அதனாலே இக்கா
லத்திலே வட்டிவாங்குவதற்கு நீயா
யமுண்டு. நியாயமுண்டாவதிலும்
இக்காலத்திலே தன்னும் நஷ்டமழி
வு இல்லாமல் பணங்கொடுப்பதற்கி
டமுண்டு. ஆகையால் தான்டை

யும் நஷ்டத்துக்கு மாத்திரமே வட்டி
பெறக்கூடியதால் வட்டியின்னதொ
கையும் அந்தநஷ்டத்தி னளவாயி
ருக்கவேண்டியது. கடனெடுப்பவ
னுடைய அவசியத்தைக்கண்டு பண
முள்ளவன் நனைத்தபடி வட்டித்
தொகைப் பொருத்தஞ்செய்து அ
தில் வியாபாரம்பணனுதவு அநீதி
யாகும். தனக்கு வரக்கூடிய நட்ட
த்தினாலுக்கு மேலே வட்டித்தொ
கை குறிக்கப்படாது. இந்தவட்டியி
ன் தொகைக்காகவே இரகசுட்டளைச்
சட்டம்வேண்டியது. இவ்வகை நியா
யங்களினாலே தாறுக்கி அடிபதி
வீதம் பொருத்திய வட்டி கடுவட்டி
யென்றும் ஐந்து வட்டி நியாயமான
வட்டியென்றும் நீதிபதிநிர்ணயிப்போ
ன்றார்.
ஒருவன் பணத்தைக் கடனிலே
கொடுக்கும்போது அதனாலே யவ
னடைகின்ற நஷ்டமெவ்வளவு வென்
பதைக் குறித்தல் கூடாது. தாற்
றுக்கு ஐந்து நியாயமான நஷ்டமா
யுமிருக்கலாம். ஒருபோது இந்தொ
கைக்கு மேலேயுமிருக்கலாம்; உன்
ளேயுமிருக்கலாம். ஆகையால் மத்
தியான சாதாரண தொகையைபடி
திராமணமாகக்கொள்ளவேண்டியது.
இந்தப் பிரமாணப்படி தாறுக்கி
ஐந்து நீதியான வட்டியென்றும் அ
தற்கு மேற்பட்டால் அது கடுவட்
டியென்றும் அத்தேச வழக்கப்படி
நீதிபதி நீதி தீர்தார். இத்தேசத்தி
லே தாறுக்கி ஐந்து பணத்தின்
ன்றும் நியாயமான வட்டியென்றும்
அதற்கு மேற்பட்டதெல்லாம் அநி
யாயமான கடுவட்டியென்றுஞ்சொல்
வுகின்றார்கள்.
இவ்வகையிலே பலவிடங்களிலே
தாறுக்கி இருபது முப்பதுக்குமே
ற்பட்டும் அநியாயமான கடுவட்டி
வாங்குகின்றார்கள். இதனாலே அ
னேக சனங்கள் மோசம்போகின்றார்
கள். அரசாட்சியார் வட்டியின் தொ
கை குறித்துக் கட்டளைச்சட்டஞ்செ
ய்யவேண்டியதவசியம்.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather-காலநிலை-இவ்வாரத்திலே
மழைக்காலம் காட்டியும் மழைபெய்ய
வில்லை. வெயில் அகோம்.

The festival at St Mary's of Re-
fuge-அடைக்கலமாதா கோயில்திருநா
ள்-சென்ற வியாழக்கிழமையுடன் அ
டைக்கலமாதா கோயில்திருவிழா சமாப்
தியாயிற்று. அன்று சாயந்தரம் தேவதா
யாருடைய திருச்சுருபம் வீதிக்கொண்டு க
ற்றப்பட்டது. எவ்வருட்க்கையும்கூட
ஒவ்வருடம் இடம்பமான சிறப்புக்கள் செ
ய்யப்பட்டவிலை. ஏனெனில் சிலமான்க
ளின் முன்னே கோயிலின் முகப்பு பழங்க
ட்டமாயிருந்தமையால் பாரியெய்து
விழுந்து போயினமையால் பெரிய சிறப்
புகளுக்குச் செலவிட விரும்பு பணத்தை
வேளாண்காரர் முகப்புக் கட்டுவதிலே செ
லவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தக்கோ
ண்டனர்.

The Police Magistrate- பொலிசு
நீதிபதியாழ்வாரம் பொலிசுக்கோட்
டு நீதிபதியாகிய மெஸ். ஆர்தர் அல்
ஸ்தெரை முல்லைத்திலே ஏதோ ஒரு கன
மான வழக்கு விளங்குவதற்காகச் சென்
ற ௭-ந் பணமாயினார்.

Dr Attygale.- டாக்டர் அற்றிக்கலை.-
நம்முடைய கொள்கையினால் சேர்ச்சுண்ட
ட்டர் அற்றிக்கலை முல்லைத்திலே விழாந்கு
ள்படுகிற விசாரணைசெய்து தீர்க்கி
ன்றார்.

The Jaffa Railway.- யாழ்ப்பாண
ரெயில்வே.- இந்த ரெயில்வேயொப்பண
யானது கட்டிப்படி உத்தரவாயிற்று. அது
அதிவிரைவிலே அளந்தட்டப்பட்டவேண்
டென்பது தோசாதிபதியுடைய விருப்பம்.
அதனாலே இங்கும் அங்கும் இரு அந்தக்
ளிலிருந்து அளவுகடந்தவேண்டுமென்று
அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்வதற்கு இல
நகை ரெயில்வேத் தலைவரான மெஸ். உ
வேறிந்தாரை வருகிற ௨௫-௭-௮ போல யா
ழ்ப்பாணம் வருகின்றார். ஏனென்றும்
முள்ள உத்தியோகஸ்தரும் அந்தகான
உதவிகளெல்லாவும் செய்யவேண்டுமென்ப
து தோசாதிபதியுடைய யகட்டலை. ரெயில்
வேயின் பாதையை அதிவிரைவிலே அள

ந்தகட்டவேண்டுமென்று தேசாதிபதி துரிதப்பட்டு நிற்பதினாலே அவர் தம்முடைய காலத்துக்குள்ளே நெயில்வேபோடும் வேலையையுந் தொடங்கிச் சிலதூரம் போய் வரக்கூண்டு மோரூப்பப் போய்வருவானு நு நம்புகின்றோம்.

Incendiarism.— வீடுகடல்.— சென்ற சனிக்கிழமையிரவு சோனகதெருவிலே ஒருவீடு அக்கினிக்கு இரையாயிற்று. ஆரோபாதக்கவிட்டுக்காரன்மேலுள்ள வைராக்கியத்தினாலே செய்தார்களென்றும், பிறர் சமூகியலேசென்று அக்கினியை யலியாதிருக்க வாயுக்கு முன்னாலவைத்துக்கட்டியும், கிணற்றுத்துவாலின் கொடியை அவித்தும் விட்டார்களாம். அக்கைப்பட்டோர் பிடிக்கப்பட்டார்கள்.

Medical.— வைத்தியர்.— வைத்திய பண்பு பட்டக்கன்பெற்ற சம். தோமாஸ் பெக்கெற் ஸ்கொற் என்னுமொருபாதி யாரும், மிலமேரி மக்காலம் என்னுமொரு வைத்திய துரைசனியும் அமரிக் கன் மிஷன் வைத்தியர்களாக இவ்வருடக்க டைசியிலே யாழ்ப்பாணம் வந்து சேரு வார்களாம்.

An accident.— தற்சம்பவம்.—குதிரை வண்டியொன்றை ஒருவனுடைய காலை முறித்து நெரித்து விட்டது. பையன் ஈயான்மார் கட்டுவைத்திய சாலையிலே பரிசரிக்கப்படுகின்றான்.

Robbery—கள்ளு.— உவெஸ்லியன் மிஷன் வீட்டுள்ளே அச்சுபைத் தலைவருடைய பணம் இருபது பவுன் களையோயிற் றும். கள்வரை யின்னுந் கண்டுபிடிக்க வில்லை.

Southern Province—தென்மாகாணம்.—கவண்மேலேதேசன்டராண் மென். எலியந்துரையுடைய நிப்போட்டிப்படி தென்மாகாணத்திலே கடிக்கம் ஹு வத் தவருமானம் ௧௬,௨௦௬௬ ரூபா. இது முந்திய வருடத்திலும் சந்தே குறைந்த தொகை. பகிரங்கவேலைகள் முதலிய லவற்றுக்குமாக செலவழிக்கப்பட்டதொகை ௪,௬௬௭ ரூபா.

The Asiatic Bank note—ஆசியவங் கனோட்டு—இருபது வருடங்களின் முன் னே முறித்த ஆசியவங்கியின் பத்தப்ப வண் ணோட்டுவற்றை ஒருபத்த உன்னு னை இதுகாலவரையுமு வையத்திருந்து சிலவாக்களின் முன்னேதான் கொளும்பி லே வங்கியில் மாற்றவந்த விடத்திலே கா ரியத்தை யறிந்து மலத்தாராம்.

North-Western Province—வடமே ல்மாகாணம்.—வருமானத் செலவுகளைக் கு ரித்து அம்மாகாண ஏசன்டராசிய மென். அவென்சன் பெய்லித்தாரை எழுதி ய கடிக்கம் ஹு நிப்போட்டிப்படி. கடிக்கம்-ஹு வத் வருமானம் மொத்தம் ௬,௭௬,௬௬ ரூபா. சென்ற த்த வருடங்களுக்கிடையிலே வருமான மிகரித்துக் கொண்டுள்ளது. கடிக்கம்-ஹு வருமானம் ௨௬,௭௦,௬௬ ரூபா. இவ்வளவு பெருந்தொகை வந்ததற்கு ரியாய் மிமாகாணத்தைச்சேர்ந்த உலார் தாக்காரன் குடாவிலே அடுத்த மூன்று வருடங்களாக கட்டப்பட்ட முத்தச்சலா ப வருமானத்தைச் சேர்க்கப்பட்டதனாலும். கடிக்கம்-ஹு ௬௦-௬௬ ஹுக்களிலே மு த்தச்சலாபத்தினாலே வந்த மொத்தவரு மானம் ௭௭,௭௭,௭௭ ரூபா. இச்சலாப வரும்படியை நீக்கிவல் வடமேல்மாகா ணத்திலே வந்த அரசிறைச் சாதாரண மொத்தவருமானம் ௬௬,௬௬,௬௬ ரூபா. வருமானமேற்றப் பெற்று வந்தவாறு சென்ற பத்துவருடங்களிலும் அரசாட்சி யார் அம்மாகாணப்போது னெனக்காக்கச் செலவிட்டபணத்தொகையும் ஏற்றம்பெ த்து வந்தது. கடிக்கம்-ஹு செலவிடப் பட்ட தொகை ௬,௭௭,௭௭ ரூபா. கடிக்கம்-ஹு செலவிடப்பட்ட தொகை ௬, ௬௬,௬௬ ரூபா.

Western Province—மேல்மாகாணம்.—மேல்மாகாண ஏசன்டராசிய மென்.டோ சன்துரை தம்முடைய பரிபாலனத்துள யிலேயே மாகாணத்திலே கடிக்கம் ஹு த்தின் வரவுசெலவுக் கணக்குகளைக் குறித்து அரசாட்சியாருக்கு நிப்போட்டுப்பண்ணி யிருக்கின்றனர். அவருடைய நிப்போட் டிப்படி.

மேல்மாகாணத்திலேவந்த மொத்தவரு மானம் ௬,௭௦,௬௦ ரூபா ௬௦ சதம். இது முந்திய கடிக்கம்-ஹுத்திலும்பார்க்க ௬, ௬௭,௬௭ ரூபா மேலதிகமேயாம்.

காணிலிப்பை சாராயவிற்பனை முதலி யவற்றினால்தான் வரும்படி யேற்றமாக வேண்டி வந்தது. சாராயவிற்பனையி னாலேவந்த தொகை ௬,௭௬,௬௬ ரூபா.

இவ்வருடத்திலே அரசாட்சியார் செல

விட்டதொகை ௨,௭௭,௭௭ ரூபா. இது இத்தகு முந்தியவருடத்திலும்பார்க்கக் கு ணைந்த தொகையாயிற்று. இத்தகு ரியாய் பலபகுதிகளிலேயுந் சுருக்கஞ்செய் தமையாவாம். மறியங்கடங்களின் செ லவு ௬,௭௦,௬௦ ரூபாவிலிருந்து ௬,௨௦,௨௦ ரூ பாவாகக் குறைக்கப்பட்டது.

A bad pro-note.— தவறான நோட்டுப் பத்திரம்.—தோட்டத்துரையொருவர் கக் காணியொருவரிடம் ௨௬ ரூபாவுக்கு நோ ட்டொருதுவத்து அவனைச் சித்தாரித்தார். எதிரியோ அத்தனோட்டுக்குச் சரியான முத் திரை ஒட்டவில்லையென்று மறுமொழி கொடுத்தான். அத்தனோட்டிலே ஜூத சதத் தபால்முத்திரை ஒட்டப்பட்டிருந் தது. கண்டி மஸ்கிர்க்கு நீதவான் வழக்காளிக்குத் தீர்வைகொடுத்தார். எதிரி அப்பல் கேட்டான். ஜூதசதத் தபால் முத்திரையை வியாபாரநோட்டு விடவயக் களிலே பாலிக்கலமென்று தேசாதிபதி விளம்பரப்பண்ணியிருந்தாலும், அத்த இடாப்பிலே இவ்வகை நோட்டுகளுக்கும் தபால்முத்திரை ஒட்டலாமென்று காட்டப் பட்டிராமையால் மஸ்கிர்க்கு நீதிபதியின் தீர்வையைத் தள்ளுதிரேமென்றசுப்பிரீக் கோட்டரசர் தள்ளிவிட்டனர். இனி நோட்டுடையுடையோர் எச்சரிக்கையாயிருக் கவேண்டியது.

Bicycle ride.—ஒற்றைச்சில்லு வண்டிச் சவாரி.—மெஸ்.கிரிக்கன்என்னுமொருவர் கொளும்பிலேயிருந்து காலஜூத்தேமக்கால் மணிக் கு ஒற்றைச்சில்லு வண்டியிலேறிச் சவாரிசெய்து இடையிலே கிறகத்தங்கி யிழைப்பாறி அன்று சாயந்தரம் ஏழுமணிக்குக் கண்டிமக்கர் போய்ச்சேர்ந்தார்.

The Military Contribution.— இரா ணுவச்செலவு.—மேலசராட்சியார் கடிக்கம் ஹு ௬,௭௦,௦௦௦ பவுன்கொடுத்து பிவ் வு வருடங்களிலே யேற்றியேற்றி ௬௭௬௬௬ ஹுத்திலே ஒருலட்சம்பவுன் கொ டிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். இவ்வகைச் சட்டகிரணசபையாரோ கட டிக்கட்டிக்குக் கொடுக்கும் வகையைவிட் டி எந்த வருடங்களுக்குமாவதத் சராசரி தொகையொன்றை குறிக்கவேண்டுமென் னுக் கேட்டபடியால் இவ்வகையரச வரு டும் ௬,௭௭,௭௭ பவுன் இத்தவரவேண்டு மென்று தீர்மானமாயிற்று.

The Legislative Council.—சட்டகிர பணசபை.—சென்ற மீ ௬௬-௭௭ க் கட ட்டுத்தனே இவ்வருடச் சட்டகிரப ணசபை முடிக்கப்பட்டது. இனி வருகிற வருடத்துக்கானசபை இம்மாதம் ௬௬-௭௭ ஆரம்பிக்கப்படுமென்று தேசாதிபதி சபை யாருக்குத் தெரிவித்தார்.

The Northern Arm.—வடபுசம்.— கொளும்புக் கடலணியின் வடபுசத்தைக் குறித்து சேர் யோனை கட் எழுதிய நிப் போட்டைத் தரும்படி கிராமநாதர் சட் டகிரபணசபையிலே கேட்டபோது தே சாதிபதியும் கொளேனியைச் சக்கிரித்தா ரும் அது இரகசியமென்றுசொல்லி கொ ட்டுமறைவுபண்ணினர். இந்த நிப்போ ட்டு வெளிப்படுமென்று அப்பிவாண்டித் தோ ட்டில்லையும் வெளிப்படும். கிராமநா தருடைய கேள்விக்கு மறுமொழி இருக சியமாம். கத்தோலிக்க கலுவலர் கொம் மிற்றியார் அப்பிவாண்டிப்பற்றிக் கேட் டகேள்விக்கும் மறுமொழி இரகசியமாம். இவை யெக்காலமும் இரகசியமாயிருக்கப் போகின்றனவா? ஒருகாலம் பகிரங்கத்தில் வருந்தானே.

—பம்பாயிலே மோற்சீவாருக்காகச் சேர்க்குஞ் சகாயப்பணத்தின் தொகை ௬, ௭௭,௭௭ ரூபாவையிலே வந்தவிட்டது.

—பேதிரோயானது இவ்விவாத்திலும் ப ரீசிலும் பலவிடங்களிலுந் தலைகாட்டுகின் றது.

—கம்பர்க்கென்னுமிடத்திலே ஆயிரம்பே ரும் ரூசியாவிலே ௬,௭௦,௦௦௦ பேரும் பேதி ரோயாலே யிற்தார்கள்.

—மெஸ். லுச்சியரொன்பவர் கிளாஸ் டன் மந்திரியாரைச்சேர்ந்த பிரதான மனு வுநர் ஒருவர். இவரையிறுமுறை மந்திர சபையிலே சேராத விட்டுவிட்டார்கள். அத்தகு ரியாய் இராணுவத்தார் அவரிலே வெறுப்புடையவராயிருப்பதினாலும்.

—கிளாட்டன்மந்திரியார்க்கவாடென் நத் தாவனத்திலே நிற்கும்போது ஒரு இளம் பசுமாமேன்று வந்து அவரைக் குத்திவி டுத்தியது. உடனே மந்திரியார் எழுந்து மரத்தின் பக்கத்திலே ஒட்டிக்கொண்டார். அவருக்குக் காயமில்லை. மாடுகட்டுக்கொ ல்லப்பட்டது.

—ரூசியர் பயிரூனே சென்றகொண்டிருந் திருக்கின்றனர். சினோம், ஆப்கானியரும் எவ்வளவாகச் சொன்னாலும் கேட்கிறார்களில்லை. இங்கிலீச் இதுகாலவரையுள் வார்த்தையாமே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

தில் உபயோகமில்லை, இனிச் சிரியையா லே தடுக்கவேண்டுமென்று பத்திரிகைகள் பேசுகின்றன.

—சுரேஜி என்னும் வங்காளி பாளிமே ந்தின் அங்கமாகத் தெரியப்பட்டு சத்திய முறச்செய்த இடமும்பெற்றார். இதனாலே இந்தியர்களுக்குச் சந்தோஷப்படுகிறார்களார். இத்தக்கிலாண்டே இவருடைய கா ரியகாரிசில் பெயர்மாறிக்கொடுத்த இவரைத் தெரியப்பண்ணினார்களென்றும், அதன்மேலே ஒரு முறைப்பாடு வைக்கப்பட்டுக்கின்றதென்றும், அவ்வினக்கம் மு டிக்கப்பின்பே இவருடையதெரிவிச்சயமெ ன்றும் ஒருகதை யெழுந்திருக்கின்றது.

—பாளிமேத்துக்கு அங்கத்தவர்களைத்தெ ரிந்துகொண்டு திரியும்போது கிளாஸ்டன் மந்திரியார் போகுமிடங்களைவலாம் பத்திரி நன்கு கடிதர்களும் ஒருகட்டிலே கணபு ருக்களையுக்கொண்டு பின்சென்று அவர் பேசுவனவற்றையெல்லாம்மேழமூழியுடனுக் குடனே சுருளாகி முறைக்கொவ்வொரு புறத்திலே கட்டி அனுப்பியிவ்வார்கள். புறக்கள் தாம் பழகிய அச்சுக்கட்டத்துக் குப் பறந்துசெல்ல அங்கேபத்திரிபார்க்க சுருளையெடுத்து பத்திரிகையிலே அச்சுடித் துவிவார்கள். அதுகுலேஸ்ஸாச்சுக்க கிண்பு முடனுக்குடனேவெளிப்படையாக வெல்லாரு வாசித்தறியக்கூடியதாயிருந் தது. தந்திரமாமகவெனில் இவ்வளவு அறிதல் கூடாது.

—பரிசுத்த பாப்பாநவரால் ஆசிரவந்திச் செல் தேச இராக்கிபர்க்குக்கொடுத்துப் பொன் ரோசாப்புவைக் கொண்டுசென்ற ஸ்தானு பதியான அதிமேற்றிராணியார் அதிக உப சாரியப்பெற்றார். போர்த்துக்கார்க்குத்தெ சென்றபோது எட்டுக்குதிரைகள்பூட்டிய இராசவண்டியொன்றில் மதாஸுபதியும், அவ்ரோடுசென்றவர்கள் ஆறு குதிரைகள் பூட்டிய இரண்டுவண்டிகளிலுந் செல்வ காஸாட்டலையிற் புடைசூழ்ந்து செல்லு அரண்மனைச் சிறுகோயில்கள் அங்கே பூண்டசொல்லியபின் பொன் ரோசாப் புவை இரானிக்களிக்க அவர் அதனை முழற் தாளிலிருந்து மிகுந்த பத்தியாசார சந்தோ ஷத்தோடே பெற்றனர். சனங்கன் பல ரும் பார்க்கும்படி அப்போன் ரோசாப் புவானது மூன்றாட்களாக அக்கோயில் லேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது.

—அமரிகாவின் பலவிடங்களிலே மிகு ந்தகனனுண்டாயிற்று. சிக்காக்கோவிலே டி.பெரும் நீயுயோர்க்கிலே ௬௦௦ பேரும் குரியகார்க்கியா லுபட்டிருந்தார்கள்.

—பரிசீலிவ ஆப்கானிய யுத்தவாரும், ரூசியயுத்தவாருமொருவர் லொருவர் சரு விப் போய்நிற்கு கொண்டனர். இதில் மூன்ற ரூசிய வீரர்காயப்பட்டார். ஆப்கானிய யுத்தவாரின் கக பேரிற்ற்தார். சுரேயர் காயப்பட்டார். இத்தற்குக் கர ணமென்று ஆப்கானித்தானர் ரூசியரை யும் ரூசியர் ஆப்கானித்தானரையும் சா ட்டுகிறார்கள்.

பரிசுத்த பாப்பாநவரால் ஆசிரவந்திச் செல் பட்ட புரட்டாசிடாசத்தின் பொதுக்குத் து—சத்திய கத்தோலிக்குத் தலைவராயிருந் த ஆன்வெருப்பின்மூன்று கிங்க ராய பாப்பு என்ற மது ணாந்தக்கப்பன் மேற்றிராணியிடம் பெற்று வருகிற வருஷத்தோடு ஐம்பதுவருஷமின்றது. கடிக்கம்-ஹு மாசிக் ௬௬-௭௭யிலே மது அப்பள்ளிபிதா மேற்றிராசனை அபிஷேகம் பெற்றார். இவரை இப்போது யேசுந் தருடைய ஸ்தானுபதியாயிருந்து திருச்ச சைத் சமஸ்தானத்தை வெகு சாதரிய சாத்திரியத் திறமையோடு இத்தப்பதினா வருஷங்களாய் பரிபாலித்த ரடத்திருக்கிறார். அறியாமையும் அலிசுவாசமுமாகிற பெரும் அந்தகாரமடர்ந்த கையால் அன் னம்படியாய் நிறைந்திருக்கும் இரத்தகாலத் திலே இவரே வானத்திலிருந்த பிரகாசமா ய்ததோன்றிப் பூயமினெத்திசையிலும் தே வகுரானபோதையுள் உந்தப்புகியும்கிறைந் திருப்புகள் அனுப்பியும் ஏற்பாடுகள் கற்பித்தும் எங்குந் சுடர்விட்டுப் பிரகாசி க்கிறார். சிலவருஷங்களுக்குமுந்தி இவர் தேவகுரவாய் அபிஷேகம்பெற்ற ஐம்ப தாம் ஆன்மீன் சபாநாள்வளவவு ஆனந்த அக்களிப்போடு உலகமென்றமுள்ள சுவ சாதிபணங்களும் கொண்டாடினார்களோ அதிலேயு இவர் மேற்றிராசனமேற்றி ஐம்பதாம் ஆன்மீன் சபாநாளைக் கொண் டாடிப்படியாக எங்குந் ககிந்திரயத்தன ன்கள் செய்துவருகிறார்கள். இத்தமுயற் சியெல்லாம் அனுகூலமாய் முடியும்படி எ ல்லாரும் வேண்டிக்கொள்வோமாக.

தி.இ.தூன்.

ஒரு பேர்போனை வைத்தியப்பண்டிதர் ம ன்நிற்கும்படி.— அமரிகாவில் இரட் டிக்கென்னும் இப்பேர்போர் எந்தத்தியர் சிலமாதக்களுக்குமுன் போல்டன் பட்ட ணத்து மேற்றிராணியாரால் திருச்சபை யில் ஏற்றக்கொள்ளப்பட்டார். இவர் எப்பிஸ்கொப்பேலியன் என்னும்பிசேசமதத் தெச்சேர்ந்தவர். இவர் மன்கிருமப்பின்

காரணம் என்னவென்று சிலரிவரைக்கே ட்டபோது இவர் மறுமொழியாக:— நான் கத்தோலிக்குவேதத்தில் சேருவதற்கு இர ண்டு முகாந்திரங்கள் உண்டு. கடிவது எ ன்மார்ச்சுத்திலுள்ள தப்பறையான கொள் கைகளை நாளாவிற்கு விரிந்தகொண் டதும், உ-வது. கத்தோலிக்கு கிறிஸ்தவர் களிடத்தில் நெருங்கிப் புழங்கினதாம்.

அதெப்படியென்றால் நான் அனேகமாய் கத்தோலிகுக்கு கிறிஸ்தவர்களிடத்திலேதான் வைத்தியம்பார்த்து வந்தேன். அவர்கள் தங்கக் விவாதி ஆப்தானதென்றும், சாவுக்கு ஆயத்தம்பண்ணவேணுமென்றும் கேட்கும்போது பயப்படாமல் அந்தக் க டைசிய் பிரயாணத்துக்கு அமரிகைகையோ டும் சுறுசுறுப்போடும் ஆயத்தம்பண்ணுந் தையும் சருவேசரனுடைய தயாளத்தின் போலி அவர்கள் கடைசிடமும் தளராத நம்பிக்கையாயிருந்து சாவைதயம் பார்க் கும்போது இப்படிப்பட்ட நற்குணங்கைப் பெரிப்பிக்கிற வேதமே மெய்யானவேதமெ ன்று பிரத்தியட்சமமாகத் தோன்றுகிறது. இதுவே நான் நிறுது வேதத்தில் சேரும்படி என்னைத் தீவிரப்படுத்தினது என்று சொ ன்னர். தி.இ.தூன்.

திவ்விய நற்குணங்களுக்குச் செய்யு மாசார வணக்கத்தை நன்றாய்ச்செய்யவேணும்.— சிலமாதக்களுக்குமுன் ஜெனிவாப்பட்டண த்தில் காலஞ்சென்ற மொமில்லோ என் னுக் கத்தினால் திவ்வியநற்குணத்தின்பே ரில் வெகு பத்திவிசுவாசமுள்ளவராயிருந் தார். இவர் அப்பட்டணத்தப் பிரதான விசாரணைக்குருவாய் யிருந்தபோது திவ்விய நற்குணங்குத் தோத்திரமாகத் தாமே இராக்காலத்திலே கோயில்க்கவை சாத் தித் திவ்வியநற்குணத்தினை எளிமய் வினக்கைத் தூண்டிவிட்டு என்னெய்வா ர்த்துக் கோயிலிலுட்டு வெளியே புறப் படுமுன் சிலர் மேய்வதையோ முழங்கால் தனியிலே பட்டது படாமலும் விரைவாய் எத்திரத்திருத்தபோல் செய்யவல்ல தகுந் தியதாய் ஆசாரப்பண்ணித் திவ்விய சத் பிரசாதத்தில் மறைந்திருக்கும் இராசாதி ராசனை சருவேசரன் எழுந்தருளியிரு க்கிற இடம் அவ்வளவாக மேன்மைபொ ருத்தியதென்று அதன் தரையை முத்தி செய்த தமது அறைவிட்டுக்குப் போவார். இவர் தபசகாலத்தில் அப்பட்டணத்தி லேபிரசங்கித்தக்கொண்டிருந்தபோதமோ ட்ச மன் னுவாகிய திவ்வியநற்குணையைப் பற்றி உருக்கமாய்ப்பெயி சலவருக்கும் விய ப்புண்டாகும்படியாய் போதிப்பார். இந் த அமிர்த பிரசங்கங்களினாலே மனத்திரு ம்பிவளவாக்குதற்குக் கணக்கில்லை. இப்ப டிப் பிரசங்கஞ்செய்தவருகையில் ஓர்நாள் சாயரட்சை தமது வாழ்க்கைப்பிரகாரம் கோயில்க்கவெல்லாம் சாத்தித் தாபாளி ட்டு வினக்கைத் தூண்டிவிட்டு என்னெய் வார்த்துப் பீட்டினை கடைசிப்படியில்லவெ டுநேரம் முழங்காலிலிருத்தபின் எழுத்த தரையை முத்தியெய்து வெளியே புறப் படுமபோது பாவசங்கீர்த்தனத்தோட்டி தி திருக்கிறதையும் மதிவருந்து ஒருபெயி துரைசாணி வெளியே வருகிறதையும் கண் டார். அத்துல் குருவானவர் திருக்கிட்டு அவனைப்பார்த்த அம்மா! இரத்தசமயத்தில் நீ இங்கே வருகிறதற்குக் காரணமென்னெ ன்று கேட்டார். அதற்கு அவன் ச வாயி, நான் பதிமத்தந்தார், நீக்கன்சொ ன்ன் பிரசங்கக்களையெல்லாம் ஒன்றுதவ ருமய்கேட்டேன். நீக்கன் திவ்வியநற்கு ணையைப்பற்றிச்சொன்னதெல்லாம் என்ம னகிலே நன்றாய்ப் பதித்திருக்கிறது. ஆகி லும் இன்னொரு சந்தேகம் என்கேடுந் தது. அதற்காகத்தான் இங்கேயுள்ளேன். கோபித்துக்கொள்ளாமல் தயையுறத்து கே ட்கவேணும். நீக்கன் போகிறதற்கு போத னேப்பிரகாரம் நீக்கனே முத்த ரடக்கிறீக் ணோவென்று அறியவேணுமென்றி தாற் பரியந்தான் இருந்தது. அதையுரிப்போது தீர்த்துக்கொண்டேன். நானே என்னை குரிர ரடந்த சகலத்தையும்பார்த்து அதிற் தக்கொண்டேன். இதோஇன்றுமுதல் என் பதிமத்தந்தை வெறுத்தயில்கிடுகேன். என் னைச் சத்தியதிரச்சபையிலே சேர்த்தக் கொள்ளுகின்றேன் கேட்டான். குரு வானவர் சருவேசரனுக்கு நன்றியறித் தோத்திரப்பண்ணி அவளுக்குச்சிலவ்லார் த்தைகொல்லி அனுப்பினார். மமதான் அவனைக் குருவானவர் வேதத்தியங்கைப் பற்றிச் சிலகேள்வி கேட்டபோது அவளு க்குத் துதவெல்லாம் ஏற்கனவே நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிறதைக்கண்டு அவளுடைய விருப்பப்படி செய்தார்.

இப்போது அவன் அப்பட்டணத்திலுள் ள மகா பத்திவிசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர் களில் ஒருத்தியாயிருக்கிறார். ஆகையால் இந் த உத்தம மேற்றிராணியாரைப்போல திவ்விய நற்குணத்திற் காமியையு மாசார வணக்கமுதலியவற்றைத் தகுந்த பத்திலி லாய்தோடு செய்துவருவோமானால் இதைப் பாரக்கும் பதிதாசனக்கும் அஞ்ஞானிக ளுக்கும் இது மவனும் திடமுமான பிரச ங்கமாயிருக்குமென்பதற்குச்சந்தேகமில்லை

THE
Jaffna Catholic Guardian

SEPTEMBER 10TH

PUBLIC WORKS IN 1891.

The Public Works executed during the year 1891 were, as stated by Mr. Mac Bride, of an ordinary character, the total expenditure amounting to Rs. 3,316, 111-23 and being less than that of the previous year by Rs. 60,471.90.

The Director of Public Works has given special attention to the state of the public buildings throughout the Island. He estimates the value of all the Government hospitals at Rs. 1,600,000. He has directed a valuation of all the public buildings to be made, with a view to advise the Government to provide an annual vote of two per cent on their valuation for keeping them in a state of thorough repair.

Mr. Mac Bride devotes five paragraphs to an account of shade trees, the planting of which along the several roads was commenced about the middle of 1890. There were at the close of the year under review 17,208 ingasamam trees planted and these are expected to give shade over 538 miles of road. The ingasamam is preferred to all plan trees, the fig species, famasands etc. for this reason, that its foliage spreads during the day and gives abundant shade, while it closes up during the night; further that it is not thick and does not, like other trees, retain rain water for the after drip which is more injurious to the roads than the rain itself. In addition to the ingasamam, certain fruit-bearing trees such as the mangosteen, have been planted preferably along the cool lines and in the vicinity of the bungalows at which the District Engineers make their payments. The hope is expressed in a spirit of self-complacency that, with the planting of shade and fruit trees vigorously pursued for some years, the face of the Island, especially those parts of it known as the wilds of the Wann and Bintenna, will become so altered as to extort from the observer the admission that the spread of civilization there has been the work of the Engineers.

We find little in Mr. Mac Bride's dry facts and figures about Roads, Canals, Bridges and other works to interest the general reader. We therefore turn to what he says on the subject of Artesian Wells. He submitted to Government a special report on the well-boring experiments in India, which he was directed to examine last year. From this report, which has hitherto been a privilege communication, he quotes as follows:—

"There has been little published information on deep borings in alluvium, though I understand a work either has been or is soon likely to be published describing the practice in California, but there is no doubt that in such borings the difficulties are great, and so is the cost.

"I have alluded to the difficulties not with a view of throwing cold water on experiments in Ceylon, but in order to put the discussion of the subject on as sound a basis as possible. My visit to India has made me qualified to advise the Government in respect of artesian boring, which has puzzled the engineering skill of several tropical countries. For I have had many useful opportunities. A well planned and properly executed scheme might lead to good results, but in determining the scale upon which it should be undertaken I confess to a reluctance in advising expenditure on a large scale. In dealing with the untried question of success I am unable to give an assurance of it. Whatever is done will be experimental, and the Government here, as in India, must be satisfied with the results, whatever they may be.

"I have devoted much time to the inquiry for which I went to India, and however disappointing the result may appear, my visits will, I have no doubt, save the Colony money.

"In Ceylon the only previous work to act as a guide in artesian borings is that at Mannar, begun upon my advice and recommendation. Events there have proved that the ordinary boring tools, notwithstanding the precautions taken, have been insufficient for the purpose.

"The result could not have been foreseen: the tools were at one period of the day that indicated the strata, and the tide was the only thing more to add to the experiments, but on a much larger scale than in India. The artesian water in Ceylon is on an average 100 inches below the surface, 4,000,000 gallons per square mile per day. The rivers, evaporation, and other sources take away most of the water absorbed by the earth finds its way underground to the sea or remains stored up in some subterranean stratum, and it is this water which may be obtained.

"Looking at the great advantages which would result to such places as Mannar, Negombo, Tangalla, and (though last not least) Jaffna, should an artesian supply be established, I would certainly proceed with the experiments.

"If Mannar fails, the pipes should be drawn and Negombo should be tried, then Tangalla.

"As to the practicability of the further experiments mentioned meeting with success, and whether the supply, if obtained, would compensate for the cost of obtaining it, I can give no assurance, but after taking the views of certain geological authorities into consideration, I am of opinion that, though undoubtedly artesian sources of supply are to be found in Ceylon, the cost of obtaining a supply that will be adequate to the requirements of the places named may equal or even exceed that of providing plant for supplying them in the ordinary way: At the same time it must be remembered that pure artesian water needs no filters or settling tanks.

"In Pondicherry the cost in comparison to the results has been infinitesimal; the same may happen in Ceylon, but nothing likely to attain such results can be attempted until efficient boring plant is procured."

An Artesian well boring apparatus was ordered from the Pierce Artesian and Oil Well supply Company, New York on the 2nd January 1892, at a cost of Rs. 11,195-44. This is probably the machinery now worked at Negombo. If the experiment is not successful there, it will have to be repeated in Tangalla and other places. As Mr. Mac Bride has expressed the very favourable opinion that "there must be Artesian water in Ceylon," he will doubtless do his very best to find it, now that he has secured, at the cost of over a thousand pounds, the necessary plant for successful boring.

The following remarks on the Karaiur reclamation scheme cannot fail to interest local readers.—

A vote of Rs. 10,000 was taken for the Karaiur reclamation scheme, and I am happy to say that, through the instrumentality of this Department its abandonment was decided upon.

In 1890 a proposal was made by the Government Agent, Northern Province, who up to that time was the engineer and constructor of this scheme, that my Department, which had not previously been associated with it, should take it over. I then explained to the Government the magnitude of the expenditure about to be incurred and the probable results of it, which, summarised, were as follows: 70 acres would be reclaimed at a cost of Rs. 4,329-80 per acre, or a total cost of Rs. 303,086. This was to complete the scheme, but it had already cost many thousands of rupees of which, so far as I am aware, there is no published record, not having been executed by the Public Works Department. I believe the intention was that the Karaiur fisher people were to be moved to it from their present quarter, but when consulted they refused to go; however, as it was proposed to carry on the scheme with annual votes of Rs. 10,000, which would result in extending the work over a period of thirty years, the fisher people would have been quite safe in acquiescing even though

they disapproved, for Government would have got tired of it long before that time.

Mr. Mac Bride is in error in stating that up to the year 1890, the Government Agent, Northern Province, was the engineer and constructor of the Karaiur reclamation scheme. The original sea wall enclosing the proposed reclamation grounds was constructed by the late Mr. Prime, an engineer of Mr. Mac Bride's Department. It was this sea wall that was torn up and destroyed by the Cyclone of 1884. The work was evidently very carefully done and the entire discredit attaching to it falls on the P. W. D. Mr. Tynnam took up the work in 1885 and built a broader and far more substantial wall with skilled prison labour; and this wall reflects great credit on him though is no professional engineer.

It is a pity that the abandonment of the Karaiur reclamation scheme has been decided upon, through Mr. Mac Bride's instrumentality. The scheme is a very useful and necessary one, on sanitary grounds; and the Government Agent may yet be relied on to do his level best to get the work of reclamation revived and resumed.

Occasional.

We copy the following from an English paper for the special information of the willfully blind and bigoted old men of the *Observer* and *Independent* and their likes, who display their crass ignorance of Catholic matters with the valour of the ostrich which thrusts its head into the sand when pursued and overtaken:—"Mgr. Samassa, Archbishop of Erlau has published at his own expense a new edition of the Bible in the Hungarian language and made a present of the whole impression, five thousand copies, to the Society of St. Stephen to sell at a price that will place it within the reach of the public."

Referring to the sanction given to the formation of a company of Volunteers at Negombo, the *Times* of Ceylon remarks:—"The Volunteer movement, it will be seen, is gradually extending in all parts of the Island and we presume that Jaffna in the North will be the next applicant for the enrolment of a company in that town!! An effort was made by Mr. Bellamy, the local District Engineer, some two years ago to form a company, but without any success.

There is not a sufficient number of Europeans or Barchers in Jaffna to form a corps and as to the natives they seem to have no liking at all for a military life.

The report of Mr. Arunachalam, the Acting Registrar General, on the Vital statistics of the Island for the first quarter of 1892 is published as a supplement to the *Government Gazette*. According to the calculation made from the Returns of Births and Deaths as well as of Arrivals and Departures, the population on the last day of the quarter was 3,052,592 as against 3,057,693 on the 31st December last. This decrease is chiefly due to the fact that the deaths exceeded the births by 4,338. The general health of the population during the quarter has been so bad as to make it the worst period during the last 11 years, save and except the first quarter of 1885 and 1889. Fever and diarrhoeal diseases were very prevalent and nearly half of the 25,653 deaths recorded were due to them.

Mannar, invariably the unhealthiest district in the Island, has surpassed itself in unhealthiness during the quarter under notice. The death rate rose as high as 87-93, being more than double the rate in the corresponding period of last year and 53 per cent in excess of the mean rate for the period in 1881-90. This abnormal mortality is attributed partly to cholera and partly to a virulent fever which raged in an epidemic form. Next to Mannar comes Arunachapuram with a death rate of 76-9 followed by Hambantota with 52-2, and Mullaitivu and Vavunna keeping each other in countenance, with 51-5. So, Mannar, Mullaitivu and Va-

vunya, which form the bulk of the Northern Province, are among the most unhealthy districts of the Island.

Education, or rather public instruction, they say, is now so widely diffused as to reach and permeate the masses. But there yet remains much to be done. The very lowest qualification in one who claims to be within the pale of civilization is the ability to write one's name. This ability, however, a large proportion of the Ceylonese, especially females, do not possess as yet. Mr. Arunachalam tells us that out of 5,368 persons among the general community who were married during the quarter, 23 per cent of the men and 76 per cent of the women were not able to write their names. Of the 1,362 Kandyanans who were married, 31 per cent of the men and 96-8 per cent of the women were unable to write their names. Female Education is at a sad discount among the Sivite and Buddhist communities.

We commend the following to the more sober and thoughtful members of the Anglican establishment:—"The Protestant Archbishop of Canterbury still bears in his coat of arms the Pallium which thus attests the fact of his predecessors having for centuries been subject to the jurisdiction of the Roman Pontiff. The Pallium also appears in the arms of the Protestant Archbishop of Dublin and of Armagh. The Protestant Archbishop of York has for the chief device in his scutcheon the keys of St. Peter. Altogether the arms of the 'Peers spiritual' as set forth in Burke and Debrett, afford a curious commentary on the doctrines and practices which they themselves now inculcate."

TO COLOMBO AND BACK.

(Continued from our last.)

The "Lady Gordon" was going ahead at full speed and rolling so fearfully that we did not well know what to do with ourselves. She was now steaming on across the Indian ocean towards Colombo in the midst of the broad seas. Many of the passengers kept down in their places all that day and yet there were funny scenes on the deck. As told already, it was quite impossible to stand still or walk straight. Even the European officers on board the ship, who ought to have had their "Sealegs" went zigzagging about in the funnest fashion. One passenger, who was very timid and frightened, was persuaded at last by some of his friends to walk up on the deck. He got up and walked up for a minute or two, when lo, and behold! the ship gave a bigger roll than usual—the man uttered a scream, and before the astonished friends could look around, had gone sliding across, and was only stopped by the help of some others. He was not hurt however, nor were those who stopped him. There were some children on board, who became great friends with me, but some were very naughty and troublesome, and "board ship" is not a good position for naughty children, there are so many ways in which they can make themselves disagreeable and no doubt they find the life very dull after the novelty has worn off. We did not get any sleep that night, for the noise of the engine at work, not to speak of our boxes and portmanteaus sliding about the floor, was enough to keep the soundest sleeper awake. It was most difficult to keep in bed, and I had to hold on tight to something. One man told me the next day that he had rolled out of bed twice in the night, and after that he kept himself in by fixing his portmanteau against something and then wedging himself in between that and the partition. He assured me it was a most excellent way of keeping oneself in bed, but I did not think it sounded comfortable. I now began to observe what life on board ship is like. At day-break the Lascars turn out, and begin to smile and holystone the decks, which effectually woke up every one. About 6-30, the steward goes round to the cabins with tea and biscuits. At ten o'clock comes breakfast. The deck passengers can get anything they want on payment of money, but you see most of the natives have such a horror of European diet especially on board the ship, that I did not see any of them helping themselves to the good things. At one comes "tiffin," or lunch. The working of the ship was very interesting. The sunsets and sunrises are generally most beautiful when you are out in the open sea where the sky takes wonderful colours for a long time before and after the sun rises and sets. And when the sun has gone down, the nights are so beautiful! The stars are brilliant and seem as if they hang from the sky and the lovely sight of their reflection in the sea—that is a thing some of your readers cannot imagine till they see it. Every wave of the sea and every splash made, as the ship cuts through the water, is just like something, very silvery and white, which just ripples away and away as the ship moves on. As we neared Colombo, the sea began to get rougher, but we were too old as sailors now to mind it. Arrived in port we were very anxious to get out of the ship so as to get back to our normal equilibrium on dry land.—Cor.

(To be Continued.)

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission, Premises, Jaffna.